

*Esimene
Eesti laev
ümber
Kap
Hoorni*

1848. a 16. märtsil lasti Suursadamas vette parun Ewald von Ungern-Sternbergile kuulunud parklaev „Kioma“

Laeva jooniste autoriks oli sakslane Weibach, ehitusmeistriks taanlane Käitgerskov ning töömeesteks hüdlased.

Kolmemastiline laev oli omal ajal Eestis ehitatutest suurim, 358 brt.

Laevas oli kakskümmend meest, peale taanlastest kapteni Peter Boyseni ja tüürimehe Jens Hanseni kõik ülejäänud hüdlased:

<i>Nigolas Lutz</i>	<i>Carl Kävjama</i>
<i>Nigolas Reggi</i>	<i>Jurry Tülp</i>
<i>Johan Keskulla</i>	<i>Peter Mey</i>
<i>Peeter Pargo</i>	<i>Madis Recha</i>
<i>Jurry Tomingas</i>	<i>Peter Lepisto</i>
<i>Johan Tross</i>	<i>Peter Apri</i>
<i>Michel Pallora</i>	<i>Prido Varres</i>
<i>Jurry Türi</i>	<i>Peeter Luup</i>
<i>Andres Oban</i>	<i>Gustaw Kaewas</i>

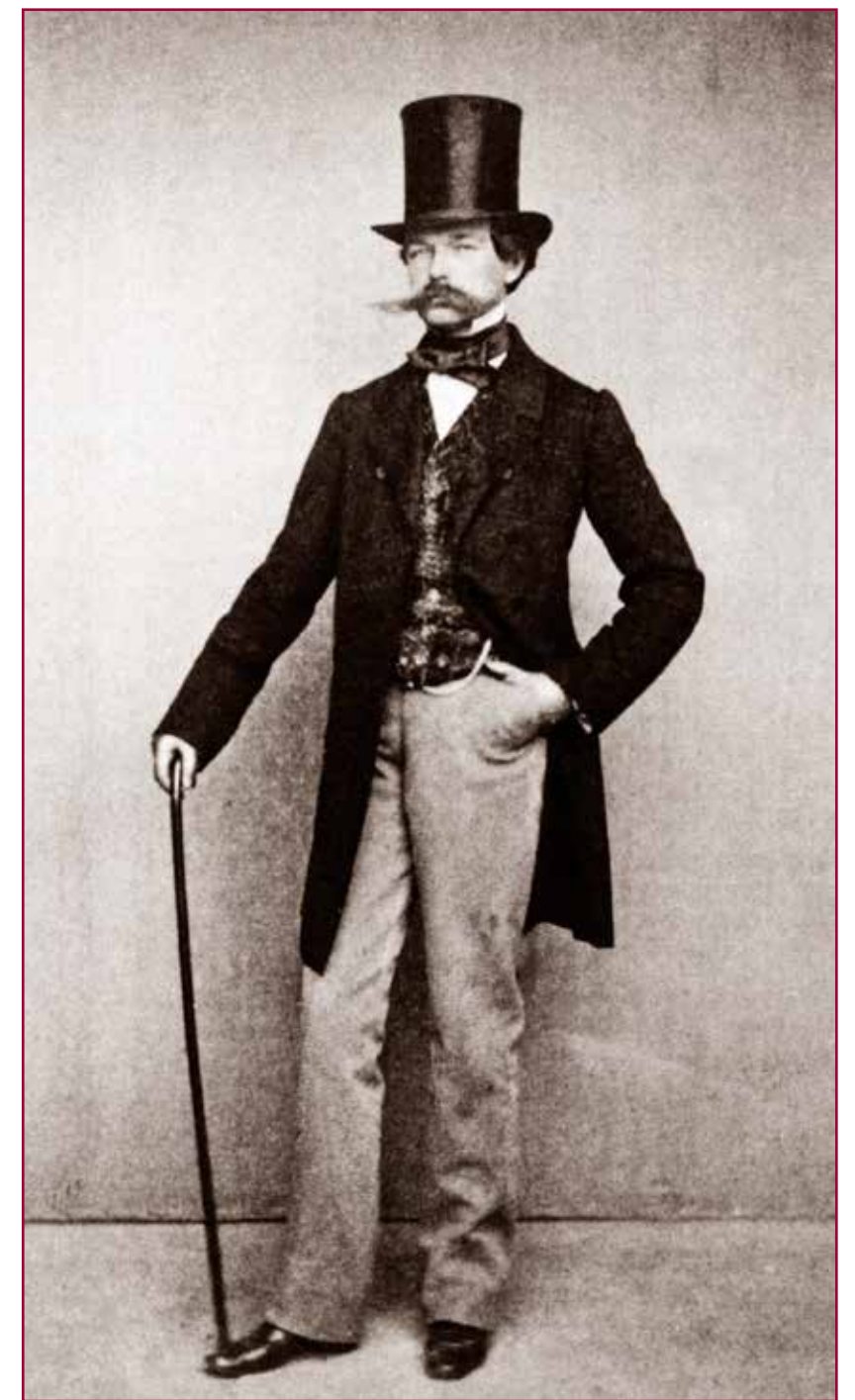
Nemad olid ühtlasi esimesed eestlased, kes purjetanud ümber Kap Hoorni neeme Lõuna-Ameerikas.

Peruu rannikule jõuti 1854. a veebruari alguseks. Callao sadamast seilati tagasi Euroopasse guaanolastiga.

Guaano: looduslik kuiv linnusõnnik Lõuna-Ameerikast. Kasutati väetisena ja toorainena keemiatööstuses, muuhulgas püssirohu valmistamisel.

Kilisemad „Kioma“ reisirid olid valdavalt Inglismaa ja Vahemere sadamate vahel, Peruus käidi veel ühel korral.

„Kioma“ viimane reis algas 1. detsembril 1857 Inglismaalt Hullist sõelastiga Tallinna. Tugevas tormis ning pimeduses eksiti oma asukoha määramisega ja sõideti madalikule. Sealt saadi lahti, kuid Läänemaa all Riguldi mõisa kandis võttis meri laeva lõplikult enda valdustesse. Meeskond pääses laevalt eluga.

Ewald von Ungern-Sternberg

Laevaehitus Suursadamas XIX sajandil

